

SÖDRA TURKIET
2-9/5 1998

Deltagare:

Magnus Hellström, Uppsala
Mattias Rundberg, Växjö

Uppläggnig:

2/5 Flyg Stockholm - Antalya, anlände sent på kvällen. Kvittrade ut bilen och körde till Akseki för några timmars sömn.

3/5 Akseki med omgivning. Körde vid middagstid, via Konya, till Ereğliträskan för kvällsskådning. Natt i Ulukisla.

4/5 Mot Sultanträskan i gryningen. Under tidig eftermiddag avfärd mot Demirkazik, där också natten tillbringades.

5/5 Skådning kring Demirkazik. Körde mot Birecik efter lunch. Strul med valutaväxling i Adana gjorde att vi anlände först sent på kvällen. Denna natt, liksom nästföljande två tillbringades i Birecik.

6/5 Birecik med omgivning.

7/5 Birecik och Halfeti.

8/5 Tidig avfärd mot Durnalik där vi spenderade morgonen. Körde under förmiddagen mot Toprakkale, och under tidig eftermiddag mot Göksudeltat för kvällsskådning. Natt i Tasucu.

9/5 Morgon vid Göksudeltat och förmiddag vid Demircilli. Efter Lunch avfärd mot Antalya. Flyget hem till Sverige, med ordinarie avgångstid 23:25 blev drygt åtta och en halv timme försenat.

Inkvartering:

Inga som helst förbokningar!

Akseki: Hotell Durok. Från söder, kör rakt fram genom staden, upp för backen med tall-esplanaden och ta höger vid T-korsningen. Drygt 50 meter fram, gör en mycket skarp högersväng ner på en sidogata och Hotellet ligger nere på höger sida. Priser (ca 60 skr/natt och person) och standard helt OK.

Ulukisla: Troligen stadens enda hotell, dessutom namnlöst. Kommer man in i staden från nordväst svänger man vänster från landsvägen in på "centrumgatan". Hotellet ligger då omedelbart till höger, ovanpå några restauranger. Billigt men usel standard. Undvik detta ställe.

Demirkazik: Safak Pension i byn Cukurbag ca fem kilometer sydväst om byn Demirkazik, längs huvudvägen mot Camardi. Mycket trevlig personal, bra priser och god mat. Bo här istället för på Ski Centret. Ägaren kan, mot betalning, dessutom köra folk med sin traktor upp på berget.

Birecik: Motellet i byggnadskomplexet norr om huvudvägen, alldeles innan det västra brofästet. Vi hade fullt med skalbaggar i sängarna första natten, men fick därefter byta till ett mycket trevligt rum. Efter två nätter förstod vi att vi fått betalat dubbla ordinarie priset (det sitter en prislista i foajén, kolla den) men efter en hel del bråk fick vi tillbaka allt vi blivit lurade på. Bortsett från dessa fadäser trivdes vi mycket bra och det var billigt.

Tasucu: Hotell Fathi. På södra sidan av huvudvägen i centrala Tasucu. Mycket trevligt och bra hotell till vettigt pris.

Bil och vägar:

Hyrbil (Renault Broadway) från Budget kostade ca 2000 skr för en vecka. Kom ihåg att biluthyrningskontoren ligger vid den *gamla* terminalen (åtminstone när vi åkte), ca 5 minuters taxifärd från den nya flygplatsen i Antalya. Bensinpriset låg kring sex kronor litern. Vägarna var till största delen bra men några undantag fanns:

-Sträckan Demirkazik - Kamisli (Urusel! Om ni har möjlighet, försök att köra till Demirkazik norrifrån).

-De sista fem milen innan man kommer fram till Gaziantep från väster (Motorvägen försvinner, och man leds ner på en kurvig och smal väg fullt med lastbilskaravaner).

-Sträckan Tasucu - Gazipasa (fullkomligt vidrig väg, extremt kurvig och smal). Kör sakta!

I övrigt var vägnätet helt OK och motorvägarna runt Adana var suveräna och sparade mycket tid.

Valuta:

Vid tidpunkten för vår resa gavs mycket dålig växlingskurs i Sverige och vi rekommenderades att växla i Turkiet. Svenska kronor är dock näst intill omöjliga att växla i Turkiet (US-dollar och D-mark verkar vara att föredra) men VISA-kort fungerar i de flesta bankomater. Den turkiska inflationen har gett sedlarna enorma värden och det kan vara svårt att hinna med att räkna. "Ta-bort-fyra-nollor-och-dela-med-tre" fungerade bra som ett ungefärligt riktmärke för oss (t.ex. 6 000 000 lira motsvarar ca 200 svenska kronor).

GSM telefoner

Funkade bra kring alla större städer och längs större delen av sydkusten. Vi körde med Telia och Europolitan.

Korta lokalbeskrivningar:

Akseki: Ligger i natursköna, skogsbeklädda berg och är nog mest känt för alla hackspettarter. Vi besökte tre lokaler kring staden:

Walled plantation; från söder, sväng vänster (skyltat mot Ibradi) ca 600 meter innan avfarten in till Akseki. Kör någon kilometer tills en väl synlig lövdunge, omgärdad av en stenmur, dyker upp på vänster sida. En mindre grusväg till vänster leder in till området. De steniga slänterna ovanför dungen verkar vara en omtyckt biotop för bl.a. rostsparv och svarthakad sångare som båda är vanliga. Andra har haft olivsångare och skatgök i området.

Akseki graveyard; kör in i Akseki från söder. Sväng höger alldeles innan tall-esplanaden och kör över det lilla torget. I bortre högra hörnet på torget finns små skyltar mot bl.a. Dutluca, följ denna väg några hundra meter tills fotbollsplanen Akseki Stadi dyker upp på vänster sida. Parkera här och kyrkogården ligger på andra sidan vägen. Detta skall enligt uppgift vara en mycket bra lokal för olivsångare (upp till sex sjungande), men vi var troligen där några dagar för tidigt och fick nöja oss med spelflygande blåkråka och balkanspett.

Akseki new site; skogsområde norr om Akseki. Från söder, håll vänster i korsningen som leder in mot Akseki (det står nog Konya eller Beysehir på skyltarna) och kör drygt en och en halv mil till en stor Y-korsning där båda vägarna är skyltade mot Konya. Ta den vänstra lilla vägen

och kör 2,6 km till en naturskön skogsglänta. Omgivningarna håller mängder av Krüpers nötväcka och flera arter hackspettar (vitrygg- mellan- och gråspett) och det är gott om arter som balkanmes och masktörskata. Om ni har för avsikt att fortsätta mot Konya, kom ihåg att köra tillbaka till korsningen och ta den andra vägen. Den är avsevärt bättre och snabbare.

Ereglitträskan: I Eregli, följ skyltar mot Karaman och kör ca 18 km från det att ni lämnar staden och sväng sedan höger vid en liten och ganska svårsedd skylt mot Bögecik. Alldeles innan ni kommer till moskén i Bögecik, sväng skarpt höger in på en liten grusväg som så småningom bär ut på slätten. Våtmarkerna syns väl ifrån vägen, men för att komma tillräckligt nära för att kunna skåda är det nödvändigt att ta sig närmare. Träskan består av två större sjöar och det är möjligt att köra av vägen och följa traktorspåren ut på stäppen och på så sett placera sig mellan dessa sjöar. Tänk på att regn snabbt kan förvandla hela området till lervälling!

Sultanträskan: Kör norrut från Nigde mot Kayseri. Träskan ligger i sänkan öster om staden Yesilhisar och syns på långt håll då man kör över kammen på bergen söder om området. Sväng höger ca 15 km söder om Yesilhisar (skyltat mot Ovarciftlik eller Senirkoy) Väl framme vid byn Ovarciftlik, sväng vänster och fortsätt rakt fram mellan alla hus och gårdar, tills dess att ni når ett thé-hus, ett stenkast från det smala och höga fågeltornet. Från detta torn har man mycket god utblick över vasshav och strandängar och mängder av tärnor och hägrar sågs fint. Det finns även två nybyggda torn i området, varifrån man har bättre koll över klarvattenytorna. Vi lyckades aldrig ta oss till det nordliga utav dessa, men för att komma till det sydligare kör man tillbaka genom Ovarciftlik och tar vänster när man kommer ut på vägen. Alldeles innan man kommer in i Senirkoy svänger man vänster över en liten bro över kanalen, och sedan omedelbart vänster igen (man kör tillbaka några hundra meter åt samma håll man kom från). Denna väg vrider sig sedan norrut (höger) och fortsätter upp genom området. Närliggande vassar gav oss bl.a. kaveldunsångare och rördrom. När man når pumpstationen kör man över kanalen och tar sedan vänster. Tornet ligger ca 1 km fram och är väl synligt. Vill man fortsätta till de nordligare delarna av Sultanträskan kör man tillbaka till pumpstationen och tar den vänstra vägen som leder en vidare upp mot Soysalli. De rekommenderade området för ökenpipare hittar man längs vägen väster om byn Cayirözü. Vägen passerar två kanaler (skyltade med Kanal1 och Kanal 2). Markerna norr om vägen längs Kanal 2 (den ostligaste) hyser ofta denna art.

Demirkazik: Kommer man på stora Nigde-vägen från norr (vilket vi förordar), sväng vänster ca 20 km norr om Nigde vid en gul skylt mot Demirkazik Ski and Mountain Center (eventuellt nämndes också Camardi). Kör denna vackra väg ca 5 mil och sväng sedan vänster vid nästa gula skylt mot Ski Centret. Denna byggnad ligger på vänster sida om vägen, alldeles innan man kommer in i byn Demirkazik och är en bra utgångspunkt (se dock inkvartering). Ängarna kring Centret är fina för berglärkor och snöfinkar. Bredvid byggnaden ligger en mindre fotbollsplan (på vars kanter vi förövrigt hade fina obsar av murkrypare) och mellan dessa går en mindre väg som är körbar åtminstone några kilometer. Själva berget Demirkazik nås genom en grund dal som börjar sydost om Ski Centret. Följ dalen upp för berget (förbered er på en minst 90 minuter lång och jobbig stigning) tills ni når en uppenbar och vidsträckt platå. I den norra delen av platån finns en stor kraterliknande grop som utgör början på den pampiga ravinen. Området är nationalpark och som sådan avgiftsbelagd. Legitimationsförsedda män kan komma fram och be om pengar (vi betalade 1 900 000 lira för två personer plus en bil). Vi blev lite tagna på sängen men kollade upp saken noggrant efteråt och allt var i sin ordning.

Birecik: Vägbeskrivning onödig. Kafét med bleka dvärguvarna hittas genom att omedelbart svänga höger 180° efter man kört över Euftrat (österut), vänster i T-korsningen, ta första vägen till höger och därefter direkt vänster. Kör ett par hundra meter tills en trädunge med en drive-in grind i hörnet mot vägen (med en överhängande ölskylt) dyker upp. Kör in och parkera i skuggan. Tidigare om åren har man kunnat hyra ugglehjälpen av de två kaféägarna, men av okända anledningar valde den ena ägaren att skjuta den andre, varpå han nu avtjänar ett längre fängelsestraff. Kafét är således igenbommat, men vi lyckades ändå att på egen hand hitta en uggle vid tre olika tillfällen. Andra bra hållpunkter kring staden är ibiscentret och motellet (som tidigare nämnts under "inkvartering"). Ibis-centret ligger ca 3 km norr om centrum och hittas lättast genom att leta sig ned till Euftrat (enkelt) och sedan köra upp längs vägen jämte floden.

Halfeti: Ca 4 mil norr om Birecik. Från Ibis-centret, fortsätt knappt två kilometer norrut och sväng snett höger vid bensinmacken (skyltat mot Halfeti). Efter en dryg halvmil kommer man ut på huvudvägen, fortsätt där norrut (vänster). Halfeti ligger i Eufrats canyonliknande dalar, och där vägen börjar ringla nedför, några kilometer innan byn, finns fina biotoper för bl.a. östlig klippnötväcka, stenskvättor, gulgrå sparv och blek stensparv (enligt andra resor). Fortsätt några kilometer genom byn tills ni kommer till en kyrkogård (begravningsplats) omgärdad av en äldre stenmur, på vänster sida. Parkera här, och skåda er norrut längs vägen.

Durnalik: Frodig, uppodlad dalgång ca 2 mil väster om Gaziantep. Kommer man på den gamla vägen (obs! ej motorvägen) från Gaziantep/Birecik, kör man genom den skyltade byn Yesilce. Ca 1,2 km efter man lämnat byn svänger man vänster vid en kantig betong byggnad på höger sida av vägen, in på en oskyltad mindre väg som leder fram till byn Durnalik. Parkera strax innan byn, där en grusväg sticker av åt höger upp genom dalen. Skåda längs denna grusväg som följer dalens vänstra sida och sikta på att nå fram till områdena kring de toppar som syns längs in i dalgången.

Toprakkale: Ligger mitt i den stora trevägskorsningen mellan Adana, Gaziantep och Iskenderun. För att komma in till borgen, kör söderut i korsningen och följ skyltning.

Göksudeltat:

Smyrnakungsfiskarstället; Upptäcktes av SKOF under en resa 1997. Vid den stora berghönestatyn i rondellen i Silifke, kör 3,8 km österut och sväng höger vid en vattenledning av betong. Kör ca 200 meter ner till floden och parkera vid ett litet hus. Smyrnan häckar i bankarna på andra sidan floden.

Akgöl; Från Silifke, kör västerut mot Tasucu och sväng vänster precis innan det stora pappersbruket. Följ denna väg söderut till kusten och sväng sedan vänster och kör längs stranden in i dynområdet. När vi var här hade den senare sträckan grävts upp på ett ställe, men det var ändå hyfsat lätt att leta sig runt hindret inne bland semesterhusen. Akgöl syns inte från bilen, utan man måste knalla upp på de högsta dynerna.

Demircilli; I Silifke, följ skyltar mot Uzuncaburc. Någon halvmil norr om Silifke ligger Demircilli och en kilometer norr om byn ligger dess kyrkogård.

Allmänna kommentarer och tips rörande några av arterna:

Kaspisk snöhöna: Började spela ca 06:15 från bergstopparna (intensivast kring 07:00) och enstaka rop hördes fram till 11:00. De visade sig vara extremt svårupptäckta från platån (vi misslyckades att hitta dem). Kommer man upp först efter spelets slut finns det emellertid

fortfarande hopp. Enligt uppgift skall snöhönorna nämligen återuppta spelet då man närmar sig dem, vilket i klartext innebär att de börjar spela igen om man knallar längre upp mot topparna!

Visselhöna: Lättast i wadin norr om ibiscentret i Birecik. Gå sakta framåt medan grässträngarna som löper ned från platån hålls under uppsikt. Här finns det stora möjligheter att se dem springa uppför slänten.

Smyrnakungsfiskare: Se vägbeskrivning över Göksudeltat.

Grön biätare: Vårt relativt tidiga besök i Birecik gjorde denna art något svåråtkomlig. Efter åtskilliga timmars slit hittades emellertid ett bobyggande par i den klassiska sandgropen norr om motellet som enkelt hittas genom att svänga norrut på en grusväg knappt 100 meter väster om motellkomplexet. Några hundra meter fram på höger sida ligger en stor eukalyptusdunge med ett förfallet staket runt i kring. Sandgropen ligger i denna dunge, väl synlig från vägen. De gröna biätarna grävde bohål i slänten mot vägen och var därför svåra att hitta. Vi rekommenderar besök på morgonen då gropen senare nyttjas som badplats av barn och fåglarna tenderar att skrämmas iväg framåt dagen.

Blek dvärguv: Väl framme i trädgården i Birecik hittade vi uven (en uv sågs vid tre olika tillfällen i tre olika träd och vi bedömde det som 1-2 ex.) i träden mellan fem och tio meter sydväst om den avstängda ljusblå fontänen. Både yngre och äldre träd nyttjades. Under kvällen hördes en vanlig dvärguv spela från de södra delarna av parken, så var aktsamma. Enligt uppgift skall bleka dvärguvar nyligen även setts i parken på andra sidan vägen ned mot Euftrat. Vi kollade dock inte upp detta. "Våra" uvar hittades ca 3,5 meter över marken.

Stenökenlärka: Ca 100 meter (från vägen räknat) in i wadin norr om ibiscentret i Birecik ligger en mindre pistageodling på vänster sida. Strax ovanför östra delen av denna odling finns en kort och delvis raserad stenmur. Gå igenom denna och snett framåt vänster upp för slutningen. Passera över ett förfallet tagtrådsstängsel och vidare upp för gräskullen. Följ en liten men lättседd stig som gör ett motursvarv med svag stigning upp mot halvökenplatån. Stigen övergår efter dryga 100 meter i ett traktorspår som leder över till nästa kulle med en elstolpe på toppen. Kring denna topp hittade vi stenökenlärka en sen eftermiddag.

Kaukasisk järnsparv: Den nordliga delen av platån uppe på Demirkazik består av en kraterliknande sänka som utgör början på den dramatiska ravinen som leder ned mot dalen. Längs ned i botten på denna gryta finns små lågvuxna buskage och större stenblock där vi hittade en sjungande fågel.

Persisk stenskvätta: Samma lokal som tidigare angivits av SKOF. Längst in i dalgången vid Durnalik reser sig ett par mindre toppar. Den främre toppen ser stor ut till en början, men upplevs mindre då man närmar sig. Håll till höger om denna och fortsätt framåt mot den andra, betydligt högre toppen. Håll till höger även om denna topp och leta efter en ganska låg och rödmålad stenstapel en bit fram i de flackare partierna. Här sågs både hane och hona av denna art.

Olivsångare: En individ hördes fint vid kyrkogården strax norr om Demircilli (se lokalbeskrivning för Göksudeltat) och ytterligare en hördes på håll uppifrån ledningsgatan som löper genom tallskogen åt nordost från kyrkogården. Enligt uppgift skall dagen innan vårt

besök två individer hörts sjunga intensivt ca 250 meter upp i ledningsgatan, från kyrkogården räknat.

Svarthakad sångare: Se vägbeskrivning ovan till lokalen vid Akseki walled plantation. Notera att dessa inte gick att finna förrän de började sjunga vid ca 08:30, då solen började värma.

Krüpers nötväcka: Se vägbeskrivning ovan till lokalen vid Akseki new site. Dessa kan vara ganska svårlokaliserade, men lyssna efter lågmälda nötskrikeliknande läten, samt sången som låter likt en trädlärka med leksakstrumplet.

Gulstrupig stensparv: Knappt två kilometer norr om ibis-centret i Birecik, vid avtagsvägen mot Halfeti, ligger en bensinmack på höger sida. Bakom denna mack ligger ett mindre stenbrott (samt något som nog är en kyrkogård). Kör in på den lilla vägen direkt till vänster om denna, och följ den ett kort stycke upp mot odlingarna. På höger sida finns ett större buskage samt några vilda träd där gulstrupig stensparv sjöng fint under vår första morgon i Birecik (här är det dessutom gott om östliga sammetshättor). Sången liknar en mjukt och tjockt tjrpande gråsparv, och man rekommenderas att vara ute tidigt på morgonen för att höra dem. Tysta fåglar såg vi t.ex. en bit fram längs Halfetivägen.

Rödpannad gulhämpling: Kör (eller gå, vilket är betydligt trevligare) en knapp kilometer fram på grusvägen som börjar mellan Ski Centret och fotbollsplanen. Där små rännilar av smältvatten passerar över vägen hittade vi flera flockar som gått ned för att dricka.

Ökenfink: Krävde en del slit, men till slut hittades en flock i ogräsmarker 2-3 km längre fram längs vägen som passerar dungen med de gröna biätarna i Birecik. Det kan vara svårt att hitta vägen, men håll höger om den lilla byn (eller hussamlingen) man passerar. Kör vidare genom ett system av dammar och håll vänster där vägen delar sig. Vidare sågs någon enstaka individ på telefontrådar strax norr om kyrkogården vid Halfeti.

Reseberättelse:

2/5

Anlände till Antalya kl 22:50 på lördagskvällen. Efter lite strul (vi hittade inte Budgets kontor, trots att vi vid telefonbokningen försäkrats om att ett sådant skulle finnas vid flygplatsen) kunde vi kvittera ut bilen vid den gamla flygterminalen och påbörja vår färd österut genom natten. Strax innan 02:00 kom vi fram till Akseki och med en portion tur lyckades vi ganska omgående hitta ett hotell. En man som slumrat till framför sin tv-apparat vaknade hastigt till och på vingliga ben visade han oss till vårt rum.

3/5

Uppe i gryningen (ca 05:30) körde vi genast någon halvmil söderut, till den s.k. Akseki walled plantation. Stämmor från några sjungande rostsparvar mötte oss redan innan vi klivit ur bilen. Svarthuvad sparvar, klippnötväckor och några härfåglar höll också konsert, liksom minst två berghönor. En rundvandring i området gav fler rostsparvar, en sommargylling, några par medelhavsstenskvättor samt tre stjärtmesar av den i området förekommande rasen *tephronotus*. De utlovade svarthakade sångarna såg vi inte röken av förrän framåt halv nio tiden då en hane började sjunga lite försiktigt från buskarna längs vägen. Det dröjde inte länge förrän flera individer stämde in i kören.

Efter ytterligare någon timme kändes lokalen färdig, varför vi åkte tillbaka in mot Akseki för att handla frukost samt för ett besök vid kyrkogården (eller hur man nu skall benämna den muslimska motsvarigheten). Några olivsångare hittade vi inte, men väl resans första balkanspett samt vackert spelflygande blåkråkor. Ovanför oss svävade enstaka alpsglare och från ängarna runt om sjöng flera kornsparvar.

Vi begav oss vidare norrut för att stifta bekantskap med skogsfaunan i det område som i engelska rapporter begåvats med det fantasifulla namnet "Akseki new site". Stora flockar av mindre korsnäbb flög omkring och myriader gulhämplingar fick luften att vibrera. Enstaka nötväckor av rasen *caesia* kröp längs stammarna och efter en stunds sökande hittades den första Krüper nötväcka. Den avslöjade sig genom sin synnerligen karaktäristiska sång och visade sig vara en verklig godbit att vila ögonen på. Några ilsket tjatrande läten visade sig komma från två mellanspettar som faktiskt verkade känna sig som hemma här i tallskogen. Tiden gick och vi adderade åtskilliga exemplar av Krüpers nötväcka (bl.a. en häckning i en holk) samt eventuellt en ny mellanspett. Vid en större gräsbevuxen glänta visade sig masktörnskator vara vanliga och en mästingsångare sjöng i kör med några poppande härfåglar. Ilskna balkanmesar skällde ut oss och samtidigt som vi satte oss i bilen drog några biätarflockar över.

Vi fortsatte resan mot Konya, via ytterligare några rostsparvar samt andra "road side" obsar som t.ex. blåtrast, ormörn, klippsvala och några örnvråkar. Ett stopp i lite lägre terräng gav ett par isabellastenskvättor samt örnvråk på bohylla. Vårt behov av turkiska lira var stort, och efter mycket strul inne i storstaden Konya fick vi, tack vare en i bilen medföljande pojke, tag på en bankomat.

Öster om Konya breder vidsträckta slätter ut sig, och vi räknade till sex mil innan vägen gjorde sin första krök. Snacka om raksträcka! Blåkråkor var vanliga på ledningarna längs vägen och enstaka svartpannade törnskator nyttjade samma nisch. Minst en rödfalk kunde bestämmas i farten, men troligen tillhörde flertalet av de falkar vi såg denna art. Turturduvor noterades i hundratal, men frågan är om inte ändå sislarna i vägkanten dominerade antalsmässigt. Vi reflekterade över fattigdomen på rovfåglar, ställt i relation till mängderna av dessa charmiga gnagare! Tofs- och kalanderlärkor lyfte kring bilen, och rätt vad det var hittades en stor och intressant klump ute på en åker. Vi hittade en sidoväg att köra in på, och kunde efter en stund konstatera att det rörde sig om en äldre subadult stäppörn som satt och flåsade i värmen. Denne hade även den goda smaken att ge sig upp på vingarna under några minuter, allt medan vi gladdes åt denna "bonus".

Under den senare delen av eftermiddagen nådde vi Ereğliträskan som, trots god tillgång på vatten, var relativt fågelfattigt. Nya arter för resan var en asiatisk kalanderlärka, ca 50 flamingos, två honfärgade kopparänder, tiotalet rödhuvade dykänder, en flock smalnäbbade simsnäppor, enstaka roständer, stytlöpare samt mängder av dvärglärkor av den grå turkiska rasen *aharonii*. Våra ursprungliga planer var att även tillbringa nästkommande morgon här, med då lokalen inte längre verkar vara vad den en gång varit beslutade vi oss för att Sultanträskan skulle få stå för vår morgonskådning istället. Vi körde därför vidare några mil i solnedgången (och passerade bl.a. den vomerande byn Bulgurluk) och tog in på ett äckligt hotell i staden Ulukisla.

4/5

Körde under de tidiga morgontimmarna de ca tio milen norrut mot Sultanträskan. Vägen var bitvis mycket vacker, speciellt då man passerar de sista bergsryggarna, varifrån man har en vidunderlig utsikt över det ca 1000 kvadratkilometer stora våtområdet med bakomliggande höga och snötäckta berg. Längs vägen sågs resans enda bruna glada samt några örnvråkar, rödhuvade törnskator, svarthuvade sparvar, isabellastenskvättor och en rödfalk hane.

Gästvänliga turkar vägrade låta oss äntra det höga fågeltornet innan de fått bjuda oss på en kopp cay (thé). Väl uppe i tornet fick vi tillfälle att njuta av 1000-talet vitvingade tärnor på jakt över vassarna tillsammans med över 300 skäggtärnor! Rallhäger var allmän och enstaka bronsibisar gick och petade i dyn. Flera kohägrar sågs, purpurhägrar visade sig öppet och cettisångare sjöng från flera håll. Vägen (snarare traktorspåret) upp mot Camiz pumpstation gav mängder av dvärglärkor, svartpannade törnskator, isabellastenskvättor samt enstaka sandtärnor, ägretthägrar, tre rödstrupiga piplärkor och en rördrom (!). Vid en närliggande vass hördes och sågs en hoper kaveldunsångare. Vid fågeltornet strax sydväst om pumpstationen hittades de första sporrviporna samt ett par skedstorkar. Flockar av dvärgskarvar satt och flög överallt och ett par vitögda dykänder lyfte från en kanal. Deras rödhuvade kusiner var betydligt vanligare. Vi fortsatte norrut för att försöka få en glimt av ökenpiparna som häckar på saltstäpperna i de nordliga delarna av området. Vägen dit bjöd på bl.a. ett par vardera av finschstenskvättor och aftonfalk liksom enstaka härfåglar och minervaugglor. Framme vid ökenpiparnas kanaler sågs fyra miljoner grodor, en överkörd hund och två berglärkor, men inga ökenpipare så långt ögat nådde. Strax efter lunchtid beslutade vi oss för att åka vidare mot Demirkazik för att där tillbringa eftermiddagen och kvällen.

Färden gick genom osannolikt vackra landskap. Höga dramatiska berg med gnistrande snöklädda toppar och gröna dalar fyllda med blommande äppelträd. Härfåglar flög över vägen och enstaka asiatiska kalenderlärkor lyfte från de steniga åkrarna. Strax innan byn Demirkazik seglade en flock alpkajor över oss och flockar av gnällande snöfinkar drog av och an över ängarna. Flera berglärkor sjöng runt om oss och resans första ortolansparv sågs på en sten liksom en fältpiplärka. Vi valde att börja i den sanslöst dramatiska ravinen någon kilometer norr om Ski Centret. Explosiva läten från flera klippnötväckor ekade mellan bergsväggarna och några klippsparvar varnade runt oss medan vi i sakta mak gick längre in (och upp) i ravinen. Två berghöns visade upp sig fint liksom flockar av klippssvalor, någon blåtrast samt flera till utseendet avvikande ärtsångare (*althaea?*). Några timmar intensivt murkryparspan resulterade inte i något annat än tidigare nämnda arter samt tre örnråkar, två överflygande rödpannade gulhämplingar och två spelande dvärguvar. Vi knallade tillbaka mot bilen och blev aningens förbenade då två äldre män plötsligt dök upp och ville ha entréavgift för att vi besökte nationalparken. Legitimationskontroll, suckar och namnuppskrivande varvades under en halvtimme (men detektivarbete senare under kvällen visade att allt trots allt var i sin ordning) och vi körde fattiga vidare in mot byn. Direkt efter Ski Centret sticker en mindre grusväg av åt vänster och ringlar sig vidare upp mot berget. Vi hade ett par timmar kvar till skymningen och valde därför att skrota lite i dessa omgivningar. Vid den östra uthuggna långsidan till den lilla fotbollsplanen sågs hastigt en mörk skugga hoppa till. Kontroll med handjagaren avslöjar till vår glädje en grann hane murkypare, ivrigt klippande med vingarna. Och vi som hade suttit hela eftermiddagen i ravinen!!! En bit längre fram hittade vi en holländsk fågelskådare med tillhörande hustru. Dessa hade slagit sig ned vid en liten smältvattensbäck som porlande rann över vägen. Här fick vi äntligen njuta av små flockar av rödpannade gulhämplingar, som orädda gått ned för att dricka. Vi kan bara instämma i det Peter Elfman skrev i VF för ett tag sedan; de är verkligen *mycket* vackrare än vad fågelböckerna visar. En obestämd gam (troligen en gås-) adderades till noteringarna innan vi gav upp för dagen. Kockt kyckling avspisades innan vi somnade till ljudet av sjungande cettisångare och sydnäktergal.

5/5

Klockan ringde vid 04:00 och vi gjorde snabbt i ordning oss för dagens strapatser och körde därefter iväg mot Demirkazik. Vi valde att köra ända fram till det stället vi såg de rödpannade gulhämplingarna under gårdagen, och i det svaga morgonljuset påbörjade vi vår vandring upp i

den smala dalen. Det var avsevärt jobbigare än vi kunnat föreställa oss, och vi ångrade oss bittert att vi tackat nej till traktorskjuts! Svetten sprutade och respirationsorganen jobbade hårt i den tunna luften. Vi hade hört sedan tidigare att stigningen skulle ta ca två timmar, så när vi nådde platån efter en timma och tio minuter insåg vi att vi kanske tagit ut oss mer än vad vi behövde. Ryggläge på ett större klippblock fick oss att långsamt vakna till liv igen och sakta men säkert började även fågellivet vakna omkring oss. En rysning skar genom kroppen då det första ropet kom uppifrån topparna framför oss. De kaspiska snöhönsen hade börjat sin konsert. Vilken stämning!!! Trots ivrigt tubande i flera timmar lyckades vi aldrig få syn på dem, men minst sex stycken spelade fantastiskt fint under hela morgonen. Platån var även rikligt försedd med andra spännande arter, som t.ex. fem vackra stentrastar, två sjungande ringtrastar, en förbiflygande bergsökenfink samt mängder av snöfinkar och berglärkor. I luften ovanför oss seglade små sällskap av alpkaja, alpkråka, klippsvala och en yngre kungsörn. Halvvägs upp mot topparna sågs två murkrypare på en klipphylla och en sjungande blåtrast gnistrade i förmiddagsljuset. I botten på den djupa grytan i den norra delen av platån hittades en av resans verkliga stänkare, en sjungande kaukasisk järnsparv! Synnerligen läcker fågel! Nere från ravinen hördes några berghönor och innan nedstigningen inleddes påträffades även två vattenpiplärkor samt tre fågelskådande svenskar. Dessa hade sökt sig högre upp i sluttningarna och således fått fina obsar av snöhönsen. Lite surt! Ännu surare var det faktum att vi missat både alpjärnsparv och lammgam. Men vad sjutton, man kan ju inte se allt. Vandrigen ned skedde i lätt duggregn längs den slingriga grusvägen som utgår från den södra delen av platån. Här var det verkligen gott om rödpannad gulhämpling, och vi slogs även i dag över deras obeskrivliga skönhet. Klockan 12:30 var vi tillbaka vid pensionatet och efter frukost, duschning och packning tog vi farväl av Demirkazik och körde söderut mot Adana. Efter mycket bankstrul i denna storstad fortsatte vi, något sena, österut mot Birecik. Vi anlände vid 23-tiden på kvällen och efter att ha decimerat den lokala insektsfaunan i våra sängar slocknade vi som två fallande stjärnor.

6/5

Gryningen tillbringades vid pistageodlingarna ett par kilometer norr om ibis-centret. En sjungande gulstrupig stensparv samt några östliga sammetshattor hittades omgående och Euftrat bjöd på en sekunds snabb obs av gråfiskare. Nere vid ibis-centret vad det full aktivitet i kolonin. Idag finns 54 eremitibisar kvar i området och samtliga fångas in och hålls i stora voljärer under vintern. Flockar av dessa fåglar ses rastande och seglande överallt i Bireciks närhet och ger skådartillvaron en extra krydda. En längre vandring i den djupa wadin strax norr härom bjöd på stubbstjärtseglare samt kanonobsar av ett par visselhönor. Blåkråkor och stensparvkolonier klädde bergväggarna och vid mynningen mot Euftrat var tamarisksparvarna mycket vanliga. Deras sång lät som en blandning av gråsparv-gulhämpling-cettisångare och hördes vida omkring. Vi hade sedan länge sett fram emot de gröna biätarna som skulle finnas i området så vi beslutade oss för att leta reda på dessa. Detta var emellertid lättare sagt än gjort. Flera timmar senare och med ögonen blödande efter intensiv spaning vid diverse välrenommerade sandgropar tvingades vi att ge upp på denna front. Vi hade hittat mängder av vanliga biätare, blåkråkor, flera gråfiskare, en palmduva (som skulle komma att bli resans enda!) en dvärgskarv, sporrvipa, trädnäktergalor, streckade prinior och mycket annat, men inga gröna biätare så långt ögat nådde. Vi tröstade oss med att åka in till det igenbommade kultkafét där de bleka dvärguvarna skulle finnas. Efter mindre än tre minuters letande hittades en underbar liten "trollgubbe" drygt tre meter upp i ett av träden. En mycket fin observation som kändes som en revansch mot biätarna. Klockan var nu väl över lunchtid och värmen var onekligen besvärande, varför vi åkte mot motellet för ett par timmars siesta.

Framåt 16-snåret gav vi oss åter ut igen. Jakten på de gröna biätarna återupptogs i områdena norr om motellet. En gigantisk backsvalekoloni och en flock efterlängtrade ökenfinkar, en dvärgrördrom plus diverse repriser sågs, men inga smaragdfärgade biätare! Över Euftrat sågs två tärnflockar, den ena komponerad av tolv sandtärnor och den andra av fyra vitvingade. Vilka härliga syner! Våra holländska bekantskaper från Demirkazik dök upp även här och de hade spenderat åtskilliga timmar vid dvärguvs kafé utan resultat. Vi följde med dem och lyckades återfinna ugglan i närheten av trädet vi tidigare sett den i. Skymningen vigdes åt resultatlösa försök att finna några flyghönor på bankarna i floden. Tydligt har det stora dammbygget haft en kraftigt negativ inverkan på dessa fåglar som numer övergett sina forna drickplatser. En hyfsat stor flock stubbstjärtseglare avnjöts dock i solnedgången och en spelande (vanlig) dvärguv hördes från träden i södra delen av parken, då vi försökte få en skymt av jagande bleka dito. En annan "tjook-ande" dvärguv hade även den goda smaken att spela utanför vårt hotellfönster under hela natten, men få ljud kunde hindra oss att somna...

7/5

Letandet efter de gröna biätarna bar äntligen frukt. Två vackra fåglar hittades under morgonen vid den klassiska sandgropen alldeles norr om motellet, och dessa avnjöts under andäktig stämning. Fler gråfiskare, ytterligare en dvärgrördrom samt många trädnäktergalar sågs likaså innan vi körde vidare mot Halfeti, ca fyra mil norrut längs Euftrat. Längs vägen iakttogs enstaka gulstrupiga stensparvar, aftonfalkar, asiatiska kalenderlärkor, finschstenskvättor samt en flock på runt 90 svarthuvade sparvar. Strax innan Halfeti hittades de första östliga klippnötväckorna. Ordentligt stora och med ett saftigt långt ögonstreck! Omgivningarna här var fantastiska. Höga och dramatiska canyons och gröna dalar skär djupt ned i berggrunden och längst där nere vid flodens strand ligger den lilla byn. Avsevärt charmigare än det smutsiga Birecik. Vandringar längs vägen norr om byn gav bl.a. två oriensångare, flera gulstrupiga stensparvar, två ökenfinkar och några sjungande sommargyllingar. Stubbstjärtseglare var vanliga och balkanmes, respektive -spett, visade upp sig fint. En blinkande flock på 60 rosenstarrar drog hastigt förbi och ett par timmars rovfågelspaning resulterade i sex smutsgamar, tre örnråkar samt efter lång väntan även en adult hökörn. Vi körde tillbaka mot Birecik för en eftermiddagssiesta. Kvällen spenderades uppe på halvökenplatån norr om wadin. Enstaka östliga sammethättor, tamarisksparvar, blåkråkor och biätare sågs, och av en ren slump hittades även en tyst stenökenlärka. Nu hade vi egentligen bara missat blek stensparv, men vad gör det?! Holländarna bjöd, som tack för diverse tips, på vin under middagen som förövrigt bestod av kebab (inte helt ovanligt). Nästa morgon skulle tillbringas vid Durnalik, ca sju mil västerut, men vi valde att stanna på vårt hotell i Birecik denna natt också.

8/5

Lätt duggregn och helmulet, men trots detta en av resans absoluta höjdpunkter. Längs stigen höll åtskilliga vitstrupiga näktergalar revir och sjöng öppet för full hals. Typiskt att man lämnade blixten till kameran hemma i Sverige denna mulna dag. Gulgrå sparv visade sig vara lika allmän och är här representerad av den "gulbukiga" rasen *semenowi* och sjungande individer hördes runt hela dalen. Svarthuvad sparv och medelhavsstenskvätta var också mycket vanliga och enstaka individer noterades av bl.a. oriensångare, rostsparv, trädnäktergal och mästersångare. Tiotalet asiatiska kalenderlärkor gav fina sånguppvisningar och efter mycket slit hittades två persiska stenskvättor (*Oe. xanthopyrma*) som visade upp sig på bästa möjliga sätt. I tubarna kunde vi på avstånd bevittna något som knappast kan tolkas som något annat än ett inbrottsförsök i vår bil, så återtaget genom dalen skedde på springande fot, och följaktligen sågs därefter nästan inga fåglar alls. Bilen visade sig vara intakt då vi kom fram, men vi ville

ogärna lämna den obehövad igen, så vi ansåg oss vara tvungna att lämna detta mycket trevliga ställe. Synd!!!

Nästa stopp gjordes vid fornborgen Toprakkale som ligger i den nordliga förlängningen av Rift valley och därför ofta står med ett fint rovfågelsträck. Observationerna pågick mellan 10:00 och 13:00. Det lite halvdisiga vädret gjorde att det inte blev något ”tryck” på sträcket, men resultatet blev som följer: mindre skrikörn 14, balkanhök 7, ormörn 3, örnråk 2, lärkfalk 3, aftonfalk 1, bivråk 9, sparvhök 2, smutsgam 3, vit stork 33 och svart stork 4. Flera svarthuvade sparvar sjöng från buskagen kring borgen och likaså en svarthakad sångare som dessutom visade upp sig fint.

Färden gick vidare västerut mot Göksudeltat och strax innan Silifke stannade vi till på en sedan tidigare känd lokal för smyrnakungsfiskare. Efter en halvtimmes väntan hördes ljudliga vibrerande skrik, och en vacker smyrna flög några vida varv över oss, sänkte sig ner mot floden och försvann in bland tamarisksnåren för att därefter aldrig ses mer! Trots väntan dök den aldrig upp igen, så efter att vi tittat klart på levantbulbyler, prinior, cettisångare, trädnäktergalar och en sommargylling lämnade vi området och sökte oss ner mot Akgöl.

Sanddynerna mellan Akgöl och Medelhavet är en erkänt säker lokal för svart frankolin, och vi hann knappt komma ur bilen innan vi hörde två stycken spela på nära håll. Området visade sig vara svårspanat, men från de högsta dynerna fick vi ändå en hjälplig sikt över våtmarkerna, som bl.a. bjöd på minst 20 purpurhönor (rasen *caspius*), 5 marmoränder, 23 vitvingade tärnor, 6 vitögda dykänder, 25 bronsibisar samt en sjungande vassångare och hägrar av alla aktuella arter (t.ex. 9 purpurhägrar). Flera svarta frankoliner hördes längre bort i området och kvällen avslutades med resans första och sista dopp i havet. Den två mil långa sandstranden låg helt öde i skymningen och vattnet var betydligt varmare än väntat. Ett nästan religiöst rus låg i luften. Äntligen fick man svalka sig ordentligt, från topp till tå...

9/5

Sista dagen i Turkiet (trodde vi!). Bilåkning på småvägar i deltat gav inget annat än enstaka sporrvipor, kalenderlärkor, rödhuvade törnskator och minervauggla, så färden styrdes istället mot Demircilli, i bergen ovanför Silifke. Kvällen innan träffade vi tre Örebroare som tipsade om två olivångare de hade haft i närheten av byn. Vi stannade vid begravningsplatsen men slapp knalla upp i ledningsgatan, för i tallarna bredvid vägen hördes omgående en sjungande olivångare. Dess skrovliga stämma fick en osökt att tänka på Louis Armstrong ”What a wonderful world”. Härfåglar spelade runt oss och en smutsgam sågs som hastigast. Ytterligare en olivångare hördes en bit upp i skogen innan vi körde tillbaka mot hotellet för att packa och bege oss västerut mot Antalya.

Vägen från Tasucu till Gazipasa var vidrigt krokig och långsam och hade vi försökt titta på fågel istället för att koncentrera oss på bilkörningen skulle vi garanterat legat på Medelhavets botten idag. Enstaka levantbulbyler och en örnråk sågs dock och vid floden Sedre, strax öster om Alanya sågs fem bronsibisar, vitvingad tärna, purpurhäger och några silkeshägrar. Byn Tasagil mellan Manavgat och Antalya bjöd på två ormörnar och cettisångare.

Väl framme (efter 256 mils bilkörning under veckan) vid flygplatsen ca 21:00 upplystes vi om att vårt flyg var försenat och inte skulle avgå förrän vid 06:00 nästa morgon. Inkvartering på femstjärnigt lyxhotell och en dvärguv utanför fönstret gjorde dock livet drägligt ändå. Förseningen utökades något men planet lyfte i alla fall 08:20 och nästan fyra timmar senare var vi åter på svensk mark. Totalt sågs 193 arter.

Artlista (endast arter normalt ej förekommande i Sverige).

Dvärgskarv: Minst 200 ex Sultanträskan 4/5, 1 ex Birecik 6/5.
Dvärgörddrom: 1 ex hona Birecik 6 & 7/5 (möjligen samma ex).
Natthäger: 1 ex Sultanträskan 4/5, 3 ex Akgöl 8/5.
Kohäger: 7 ex Sultanträskan 4/5, 9 ex Birecik 6/5.
Rallhäger: Ca 150 ex Sultanträskan 4/5, 12 ex Akgöl 8/5.
Silkeshäger: Observerad i varierande antal vid samtliga besökta våtmarker.
Ägretthäger: 4 ex Sultanträskan 4/5, 4 ex Akgöl 8/5.
Purpurhäger: 10 ex Sultanträskan 4/5, 9 ex Akgöl 8/5, 1 ex Sedre 9/5.
Svart stork: 4 ex Toprakkale 8/5.
Vit stork: Tämmligen allmän.
Eremitibis: Ca 50 ex Birecik 6 & 7/5.
Bronsibis: 3 ex Sultanträskan 4/5, 25 ex Akgöl 8/5, 5 ex Sedre 9/5.
Skedstork: 2 ex Sultanträskan 4/5.
Större flamingo: Ca 50 ex Ereqliträskan 3/5.
Rostand: 6 ex Ereqliträskan 3/5, 2 ex Sultanträskan 4/5.
Marmorand: 5 ex Akgöl 8/5.
Rödhuvas dykand: 10 ex Ereqliträskan 3/5, ca 40 ex Sultanträskan 4/5.
Vitögd dykand: 1 par Sultanträskan 4/5, 6 ex Akgöl 8/5.
Kopparand: 2 ex honor Ereqliträskan 3/5.
Brun glada: 1 ex söder om Sultanträskan 4/5.
Smutsgam: 6 ex Halfeti 7/5, 3 ex Toprakkale 8/5, 1 ex Demircilli 9/5.
Ormörn: 1 ex norr om Akseki 3/5, 3 ex Toprakkale 8/5, 2 ex Tasagil 9/5.
Balkanhök: 7 ex Toprakkale 8/5.
Örnvråk: Tämmligen allmän och sedd med totalt 19 ex.
Mindre skrikörn: 14 ex Toprakkale 8/5.
Stäppörn: 1 ex äldre subad öster om Konya 3/5.
Hökörn: 1 ex ad Halfeti 7/5.
Rödfalk: Endast två säkra, men troligen minst 15 längs vägar i de centrala delarna.
Aftonfalk: 1 par Sultanträskan 4/5, 2 ex honor söder om Halfeti 7/5, 1 ex hona Toprakkale 8/5.
Kaspisk snöhöna: Minst 6 ex spelande Demirkazik 5/5.
Berghöna: Minst 3 ex spelande Akseki walled plantation 3/5, 2 ex Demirkazik 4/5, 3 ex Demirkazik 5/5.
Visselhöna: 1 par Birecik 6/5, 1 par (möjligen samma) Birecik 7/5.
Svart frankolin: Minst 10 ex spelande Akgöl 8/5.
Purpurhöna: Minst 20 ex Akgöl 8/5.
Styltlöpare: 5 ex Ereqliträskan 3/5, 15 ex Sultanträskan 4/5, 8 ex Akgöl 8/5.
Sporrvipa: 4 ex Sultanträskan 4/5, 1 ex Birecik 6 & 7/5, 5 ex Göksudeltat 9/5.
Sandtärna: 4 ex Sultanträskan 4/5, 12 ex Birecik 6/5, 3 ex Akgöl 8/5.
Skäggtärna: Ca 350 ex Sultanträskan 4/5.
Vitvingad tärna: Ca 1000 ex Sultanträskan 4/5, 4 ex Birecik 6/5, 23 ex Akgöl 8/5, 1 ex Sedre 9/5.
Turturduva: Allmän i de flesta biotoper, särskilt i områdena kring Birecik.
Palmduva: 1 ex Birecik 6/5.
Blek dvärguv: 1-2 ex Birecik 6/5.
Dvärguv: 2 ex spelande Demirkazik 4/5, 1 ex spelande Demirkazik 5/5, 2 ex spelande Birecik 6 & 7/5, 1 spelande Antalya 9/5.
Minervauggla: 2 ex Sultanträskan 4/5, 1 ex Akgöl 8/5, 1 ex Göksudeltat 9/5.
Alpseglare: Tämmligen allmän i bergigare områden.

Stubbstjärtseglare: Ca 40 ex Birecik 6/5, ca 50 ex Halfeti 7/5.
Smyrnakungsfiskare: 1 ex Silifke 8/5.
Gråfiskare: 6 ex Birecik 6/5, 3 ex Birecik 7/5.
Grön biätare: 2 ex Birecik 7/5.
Biätare: Allmän.
Blåkråka: Tämligen allmän, ofta längs vägar.
Härfågel: Tämligen allmän - sparsam, främst i odlingslandskap.
Balkanspett: 1 ex Akseki graveyard 3/5, 1 ex Demirkazik 4/5, 2 ex Birecik 6/5, 1 ex Halfeti 7/5.
Mellanspett: 2-3 ex Akseki new site 3/5.
Stenökenlärka: 1 ex Birecik 7/5.
Kalanderlärka: Tämligen allmän i odlingsbygd.
Asiatisk kalanderlärka: 1 ex Eregliträskan 3/5, 1 ex norr om Demirkazik 4/5, 1 ex söder om Halfeti 7/5, ca 10 ex Durnalik 8/5. Många obestämda kalanderlärkor sedda från bilen tillhörde troligen denna art.
Korttålarlärka: Tämligen allmän - sparsam, främst i slättlandskap.
Dvärglärka: Mycket allmän vid Eregli- och Sultanträskan. I övrigt enstaka observationer.
Tofslärka: Allmän.
Klippsvala: Tämligen allmän i bergigare områden, särskilt vid Demirkazik.
Rostgumpsvala: Förvånansvärt fåtalig. Endast observerad i lägre uppodlade områden.
Vattenpiplärka: 2 ex Demirkazik 5/5.
Levantbulbyl: 2 ex Silifke 8/5, 2 ex väster om Tasucu 9/5.
Kaukasisk järnsparv: 1 ex Demirkazik 5/5.
Trädnäktergal: Allmän kring Birecik, Durnalik och Göksudeltat.
Sydnäktergal: 1 ex sjungande Demirkazik 4/5.
Vitstrupig näktergal: Minst 20 ex (varav 2 honor) Durnalik 8/5.
Isabellastenskvätta: Allmän i de flesta öppna biotoper.
Medelhavstenskqvätta: Allmän i bergigare områden.
Finschstenskqvätta: 1 par Sultanträskan 4/5, 2 ex hanar söder om Halfeti 7/5.
Persisk stenskqvätta: 1 par Durnalik 8/5.
Stentrast: 5 ex (varav 3 hanar) Demirkazik 5/5.
Blåtrast: 1 ex norr om Akseki 3/5, 1 ex Demirkazik 4/5, 1 ex Demirkazik 5/5, 1 ex Halfeti 7/5.
Cettisångare: Allmänt hörd vid de flesta våtmarker.
Streckad prinia: 4 ex Birecik 6/5, 2 ex Silifke 8/5, minst 15 ex Akgöl 8/5, 4 ex Göksudeltat 9/5.
Vassångare: 1 ex sjungande Akgöl 8/5.
Kaveldunsångare: Ca 30 ex sjungande Sultanträskan 4/5.
Eksångare: Allmän.
Orientsångare: 2 ex Halfeti 7/5, 5 ex Durnalik 8/5.
Olivsångare: 2 ex sjungande Demircilli 9/5.
Östlig sammetshatta: Allmän kring Birecik.
Svarthakad sångare: Ca 5 ex (minst tre hanar) Akseki walled plantation 3/5, 1 ex hane Toprakkale 8/5.
Mästersångare: 1 ex sjungande Akseki new site, 1 ex sjungande Durnalik 8/5.
Balkanmes: Ca 10 ex Akseki new site 3/5, 1 ex Halfeti 7/5.
Krüpers nötväcka: Ca 15 ex Akseki new site 3/5.
Östlig klippnötväcka: 2 ex Halfeti 7/5. Flera hörda obestämda klippnötväckor i området tillhörde säkert denna art.
Klippnötväcka: Tämligen allmän i bergiga/steniga områden.

Murkrypare: 1 ex hane Demirkazik 4/5, 2 ex Demirkazik 5/5.
Svartpannad törnskata: Tämligen allmän i odlingsbygd. Mycket allmän Sultanträskan 4/5.
Rödhuvad törnskata: Enstaka individer sedda vid Akseki, Sultanträskan, Halfeti och
Göksudeltat, men förvånansvärt fåtalig.
Masktörnskata: 13 ex Akseki new site 3/5. Konstigt nog de enda obsarna.
Alpkaja: Ca 50 ex Demirkazik 4/5, ca 15 ex Demirkazik 5/5.
Alpkråka: 2 ex Demirkazik 5/5.
Rosenstare: Ca 60 ex Halfeti 7/5.
Spansk sparv: 1 ex Akseki walled plantation 3/5, 2 ex öster om Konya 3/5.
Tamarisksparv: Allmän Birecik.
Gulstrupig stensparv: 5 ex Birecik 6/5, 4 ex norr om Birecik 7/5, ca 5 ex Halfeti 7/5.
Stensparv: Ca 10 ex Demirkazik 4/5, minst 40 ex Birecik 6/5, ca 10 ex Birecik 7/5.
Snöfink: Minst 50 ex Demirkazik 4/5, ca 60 ex Demirkazik 5/5.
Rödpannad gulhämpling: Ca 15 ex Demirkazik 4/5, minst 30 ex Demirkazik 5/5.
Bergsökenfink: 1 ex Demirkazik 5/5.
Ökenfink: Ca 20 ex Birecik 6/5, 2 ex Halfeti 7/5.
Klippsparv: 2 ex Demirkazik 4/5.
Gulgrå sparv: Ca 20 ex Durnalik 8/5.
Rostsparv: Ca 15 ex Akseki walled plantation 3/5, 2 ex norr om Akseki 3/5, 1 ex Durnalik
8/5.
Svarthuvad sparv: Allmän.

Nedplitat och sammanställt av:
Magnus Hellström, Uppsala
Tel: 018-555704

a6maghel@ulmo.stud.slu.se